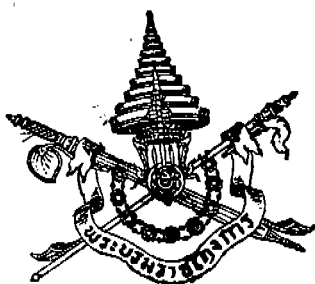

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๐

พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
ราชทัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๔ ตอนที่ ๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) และ (๗) ของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“(๖) ลดวันต้องโทษจำคุกให้เดือนละไม่เกินห้าวันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่การลดวันต้องโทษจำคุกจะพึงกระทำได้ต่อเมื่อนักโทษเด็ดขาดได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือไม่น้อยกว่าสิบปีในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตที่มีการเปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุกมีกำหนดเวลา

(๗) ในการลดวันต้องโทษตาม (๖) ให้มีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนของกรมราชทัณฑ์ กรมตำรวจ กรมอัยการ กรมประชาสัมพันธ์ และจิตแพทย์จากกรมการแพทย์เป็นผู้พิจารณาโดยมติเสียงส่วนมาก ”

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๔ ตอนที่ ๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕

“(๕) ตัดจำนวนวันที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำคุก ตามมาตรา ๓๒ (๖)”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็น

แทน

“มาตรา ๔๓ นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการพักการลงโทษ ตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือนักโทษเด็ดขาดซึ่งได้ลดวันต้องโทษ จำคุกตามมาตรา ๓๒ (๖) และถูกปล่อยตัวไปก่อนครบกำหนด โทษตามหมายศาลในขณะนั้น ต้องปฏิบัติตนโดยเคร่งครัดตาม เงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับความประพฤติของตน ถ้าไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นข้อหนึ่งข้อใด นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นอาจถูกจับ มาอีกโดยมิต้องมีหมายจับหรือหมายจำคุก และนำกลับเข้า จำคุกต่อไปตามกำหนดโทษที่ยังเหลืออยู่ และให้เจ้าพนักงาน ผู้มีอำนาจสั่งการพักการลงโทษตามมาตรา ๓๒ (๕) หรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๒๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๐

การลดวันต้องโทษตามมาตรา ๓๒ (๖) สั่งถอนการพักการ
ลงโทษหรือถอนการลดวันต้องโทษจำคุกที่ยังเหลืออยู่ และจะ
ลงโทษทางวินัยอีกครั้งก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
จูงใจให้นักโทษเด็ดขาดประพฤติดี อยู่ในระเบียบวินัย มีความอดุสาหะ
ตั้งใจรับการศึกษาอบรมและทำงานฝีมือวิชาชีพมากขึ้น และเพื่อลดปัญหา
ผู้พ้นโทษกระทำผิดซ้ำ สมควรให้มีการลดวันต้องโทษจำคุกให้แก่ักโทษ
เด็ดขาดที่ประพฤติตนดี เพื่อให้ได้รับการปล่อยตัวจากเรือนจำเร็วขึ้น
และหลังจากปล่อยตัวจากเรือนจำแล้วให้นักโทษเด็ดขาดผู้นั้นยังอยู่
ภายใต้การควบคุมความประพฤติของพนักงานเจ้าหน้าที่จนกว่าจะครบ
กำหนดโทษ ในการนี้จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น